

Mark 1

ASVh with Comments

Summary. In Chapter 1, we have eight points summary. 1) The announcement of the messenger of the Lord. John the Baptist is the messenger of the Lord, and he announces the arrival of the Lord Jesus as the Son of God who will baptize the people with the Holy Spirit and will take away the sins of the world. 2) The Lord is an example for all believers; all must be baptized in the water as a follower of the Lord, no exception. 3) The Lord Jesus, in the form of a human, has been tested and tempted by Satan himself; the Lord prays to win the temptation. 4) John is put away, and Jesus starts proclaiming the Gospel of God. The Bible tells us that there is only one begotten Son of God; Jesus is the begotten Son of God, and He is the Gospel of God. 5) Jesus called His first disciples; they were fishermen, and they responded to the call immediately. 6) Jesus has authority and power over the dark. Here all had seen His authority and power when He commanded the unclean spirit to leave a man; this has shown power in the Word He spoke. 7) Jesus heals Simon's mother-in-law by touching; she was sick with fever, and Jesus took her by her hand, and the fever left her. 8) Jesus did not come to follow but to fulfill the law, yet He always follows the law; Jesus heals a leper and commands him to make the offering required by the law for his cleansing.

บทสรุป: ในบทที่ 1 นี้เรามีจุดสรุปสำคัญ แปดจุด 1) การประกาศข่าวของทูตของพระเจ้า ยอห์นผู้ให้บัพติศมาคือผู้ประกาศข่าวของพระเจ้าและประกาศการมาถึงของพระเยซูบุตรของพระเจ้า ผู้ซึ่งจะให้บัพติศมาต่อประชาชนด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเอาบาปของโลกไป 2) พระเจ้าผู้เป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ที่มีความเชื่อ และทุกคนต้องรับบัพติศมาในน้ำตามพระองค์ ไม่มีการยกเว้น 3) พระเยซูในรูปของมนุษย์ได้ถูกทดลองโดยซาตานเอง พระองค์ได้สวดเพื่อให้ชนะการทดลองนั้น 4) ยอห์นถูกกักขังและพระเยซูเริ่มประกาศคำสอนของพระเจ้า ในพระคัมภีร์ได้บอกเราว่ามีเพียงพระบุตรองค์เดียวที่พระเจ้าให้กำเนิด พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าและเป็นเจ้าและพระองค์คือข่าวของพระเจ้า 5) พระเยซูเรียกสาวกพวกแรก ซึ่งเป็นชาวประมงและพวกเขาตอบรับทันที 6) พระเยซูผู้มีอำนาจและกำลังเหนือความมืด ในที่นี้ทุกคนได้เห็นสิทธิและอำนาจของพระองค์ เมื่อพระองค์สั่งให้ปีศาจออกจากคน ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นถึงสิทธิอำนาจในคำพูดของพระองค์ 7) พระเยซูรักษาแม่ยายของไซมอนโดยสัมผัส เธอป่วยมีไข้สูงและพระเยซูจับมือเธอและไข้สูงก็จากไป 8) พระเยซูไม่ได้มาเพื่อติดตามแต่มาทำให้สำเร็จตามกฎครบถ้วน ถึงอย่างนั้นตลอดเวลาพระองค์ทำตามกฎ พระเยซูรักษาคนโรคเรื้อนและสั่งให้ถวายของบูชาตามกฎเพื่อความสะอาดของเขา

1 ^[a]The beginning of the ^[b]gospel of **Jesus Christ**, ^[b]the **Son of God**.

¹ในเริ่มต้นของข่าวประเสริฐเกี่ยวกับ **พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า**

²Even as it is written ^[c]in Isaiah the prophet,

²ดังที่ได้มีเขียนไว้โดยไอซายาห์ศาสดาพยากรณ์

^[d]Behold, I send **My** messenger before **Thy** face,

Who shall prepare **Thy** way;

ดูเถิด **เรา** ได้ส่งทูต **ของเรา** ไปก่อนหน้าของ **พระองค์**

ผู้ซึ่งจะเตรียมทางของ **พระองค์**

3 ^[e]The voice of one crying in the wilderness,

Make **you** ready the way of the **Lord**,

Make **His** paths straight;

³เสียงร้องของผู้หนึ่งในเขตทุรกันดาร

เตรียมตัวให้พร้อมในทางของ **พระผู้เป็นเจ้า**

ทำทางของ **พระองค์** ให้ตรงไป

Comments 1:2-3. (See also Matthew 3:1-11 Comments and Luke 3:2-16). “My messenger”; John is the messenger of the Lord. The Lord chose John to announce the coming of the Mighty One, he is the messenger of the Lord. “Before Thy face,” refers to the coming of the Lord Jesus. “Who shall prepare Thy way,” is John’s message. He

always announces to the One who is coming after, and that he himself, John, is not worthy (See Verse 7). And that is why the Lord chose John; John always humbles himself and accepts who he is, below, never lifting himself up to be at the same level with the Lord.

John calls for repentance and waiting for the One that is coming. John himself is the voice that cries in the wilderness. John tries to tell people that there is only one way to be saved and that is to go straight to the Lord; there is only one way: to follow the One that will come. That why he is the messenger that tells people to come to follow the righteous One.

ความเห็น 1:2-3 (มองความเห็นใน มัทธิว 3:1-11 และลูกา 3:2-16) “ชุดของเรา” ยอห์นคือชุดของพระเจ้า พระเจ้าเลือกยอห์นให้ประกาศการมาของผู้สูงส่ง ท่านเองเป็นชุดของพระเจ้า “เบื้องหน้าท่าน” นี่คือการมาของพระเยซูเจ้า “เตรียมทางของพระองค์ท่าน” นั่นคือข่าวที่ยอห์นบอก ท่านประกาศถึงการมาของผู้ซึ่งจะมาในภายหลังและตัวท่านเองยอห์นไม่มีค่าควร (มองในความเห็นข้อที่ 7) และนั่นคือทำไมพระเจ้าเลือกยอห์น เพราะยอห์นเองถ่อมตัวลงและยอมรับว่าท่านคือใครเบื้องล่าง ไม่เคยยกตนเองให้เสมอกับพระเจ้า

ยอห์นมาเรียกให้กลับตัวและรอผู้ที่จะมา ยอห์นเองคือเสียงเรียกในเขตทรกัณดาร ยอห์นพยายามบอกผู้คนที่ว่ามีทางเดียวที่จะรอดคือไปยังพระเจ้า และมีทางเดียวเท่านั้น คือตามท่านผู้ซึ่งจะมา นั่นคือทำไมท่านจึงเป็นชุดของพระเจ้าบอกผู้คนที่ทำตามพระองค์ผู้ถูกต้อง

⁴John came, who baptized in the wilderness and preached the baptism of repentance **to** remission of sins.

⁴ยอห์นได้มา ผู้ซึ่งให้บัพติศมาในแดนทรกัณดารและสอนถึงการรับบัพติศมาของการกลับใจเพื่อรับการยกโทษของบาป

⁵And there went out **to** him all the country of Judaea, and all they of Jerusalem; And they were baptized of him in the river Jordan, confessing their sins.

⁵และคนจากทั่วจูเดีย และทั่วทั้งเยรูซาเล็ม และพวกเขาได้รับบัพติศมาจากท่านในแม่น้ำจอร์แดน สารภาพบาปของพวกเขา

⁶And John was clothed with camel's hair, and had a **leather belt** about his **waist**, and did eat locusts and wild honey.

⁶และเสื้อของยอห์นทำด้วยขนอูฐ และใช้เข็มขัดหนังสัตว์คาคาเว และกินตั๊กแตนและน้ำผึ้งป่า

Comments 1:6. (See also Matthew 3:1-11 Comments). Here it tells clear about John, who he is, how he lives his life. He is separated from the world and that is why he can hear the voice of the Lord. He lives the life differently than everybody in that time.

ความเห็น 1:6 (มองความเห็นใน มัทธิว 3:1-11) ในที่นี่ได้บอกชัดเกี่ยวกับยอห์นว่าท่านคือใคร ใช้ชีวิตอย่างไร ว่าท่านได้แยกตัวเองออกจากโลก และนั่นทำให้ท่านสามารถได้ยินเสียงของพระเจ้า ท่านใช้ชีวิตแตกต่างจากทุกคนในเวลานั้น

⁷And he preached, saying, There **comes** after me **He** that is mightier than I, the latchet of whose shoes I am not ^[f]worthy to stoop down and unloose.

⁷และท่านสอนว่า จะมี **ท่าน** ผู้หนึ่งมาในภายหลังท่านซึ่งยิ่งใหญ่กว่าท่าน แม้แต่สายรัดรองเท้าท่านเองก็ไม่สมควรที่จะก้มลงและแก้รัดให้

Comments 1:7. (See also Matthew 3:11 Comments). Here it tells clear, John admits himself to be below. People come to him to be baptized, but he proclaims someone else higher than him. John is a humble one.

ความเห็น 1:7 (มองความเห็นในมัทธิว 3:11) ในที่นี่ได้บอกชัดเจน ยอห์นยอมรับว่าท่านเองอยู่เบื้องล่าง ประชาชนมายังท่านเพื่อรับบัพติศมา แต่ท่านประกาศว่ามีผู้อื่นที่สูงกว่าท่านเอง ยอห์นคือผู้ที่ถ่อมตัว

⁸I baptized you ^[g]in water; But **He** shall baptize you ^[h]with the **Holy Spirit**.

⁸เราให้บัพติศมาแก่พวกเจ้าในน้ำ แต่ **ท่าน** จะให้บัพติศมาพวกเจ้าด้วย **พระวิญญาณบริสุทธิ์**

Comments 1:8. (See also Matthew 3:11 Comments). Here the meaning is clear why John is the messenger and who will give the Holy Spirit. John admits that he himself does not have that authority but the One who comes after him has the authority to give the Holy Spirit.

ความเห็น 1:8 (มองความเห็นในมัทธิว 3:11) ในที่นี่มีความหมายชัดเจน ทำไมยอห์นคือชุดของพระเจ้าและใครจะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ ยอห์นยอมรับว่าท่านเองไม่มีอำนาจแต่ท่านผู้ซึ่งจะมาภายหลังท่านผู้ซึ่งมีอำนาจที่จะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์

⁹And it came to pass in those days, that **Jesus** came from Nazareth of Galilee, and was baptized by John ^[j]in the Jordan.

⁹และเมื่อเวลาได้ผ่านไป **พระเยซู** มาจากนาซาเร็ธของกาลิลี และรับบัพติศมาโดยยอห์นในจอร์แดน

¹⁰And **straightaway** coming up out of the water, **He** saw the heavens **torn open**, and the **Spirit** as a dove descending upon **Him**:

¹⁰และในทันใดเมื่อขึ้นมาจากน้ำ **พระองค์** เห็นสวรรค์เปิดออกและ **พระวิญญาณบริสุทธิ์** ดั่งนกเขาลงมาบน **พระองค์**

¹¹And a voice came out of the heavens, **Thou art My beloved Son**, in **Thee I** am well pleased.

¹¹และเสียงจากสวรรค์ว่า **ท่านผู้นี้** คือ บุตร สุดที่รัก **ของเรา** ใน **พระองค์ท่าน เรา** มีความปรีดีเป็นอย่างมาก

Comments 1:9-11. (See also Matthew 3:13-17 Comments, Luke 3:21-22, John 1:32-34). Here is a compressed account of the baptism of Jesus by John. “Heavens torn open”; this is like when you put a cloth on the top of something and that cloth is torn apart and you can see everything. The heaven is like a cover and here it was torn open for the Lord to see His home. Jesus could access always His home, but here now in human form He could see His home.

ความเห็น 1:9-11 (มองความเห็นในมัทธิว 3:13-17 ลูกา 3:21-22 ยอห์น 1:32-34) ในที่นี้ได้ทำให้สั้นลงถึงในการรับบัพติศมาของพระเยซูโดยยอห์น “สวรรค์ได้เปิดออก” เป็นเหมือนดั่งนี้ เมื่อเราเอาผ้าคลุมบนบางสิ่งและผ้านั้นฉีกขาดและเราสามารถเห็นทุกสิ่ง สวรรค์เหมือนสิ่งที่คุณอยู่และในที่นี้ ฉีกออกเพื่อพระองค์จะได้เห็นบ้านของพระองค์ พระเยซูสามารถมองเห็นบ้านของพระองค์ได้ตลอดเวลา แต่ในที่นี้ในรูปของมนุษย์พระองค์สามารถมองเห็นบ้านของพระองค์

¹²And **straightaway** the **Spirit** driveth **Him out** into the wilderness.

¹²และในทันใด **พระวิญญาณ** ได้เร่งให้ **พระองค์** ให้เข้าไปยังในป่า

¹³And **He** was in the wilderness forty days tempted of Satan; And **He** was with the wild beasts; And the angels ministered unto **Him**.

¹³และ **พระองค์** อยู่ในป่าสี่สิบวันถูกทดลองโดยปีศาจร้าย และ **พระองค์** อยู่กับสัตว์ป่า และทูตสวรรค์มารับใช้ **พระองค์**

Comments 1:12-13. (See also Matthew 4:1-11 Comments, Luke 4:1-13). In the Gospel of Mark, the purpose is to capture each individual thing the Lord encountered (that why it is brief) and how the Lord Himself faced challenges as well as humans do. In this passage, the Bible shows the way the Lord walked through temptations, forty days alone in the wilderness. Both Gospels of Matthew and Mark have similar way of showing the events, just different point of view. “He was with the wild beasts”; this is an addition here in Mark to show that Jesus was in the wilderness alone, there were no humans around Him, just wild animals. Jesus can be with wild animals, no animal will harm Him, peace goes to all.

ความเห็น 1:12-13 (มองความเห็นในมัทธิว 4:1-11 ลูกา 4:1-13) ในหนังสือของมาระโก มีจุดประสงค์เพื่อจับความเข้าใจในแต่ละเหตุการณ์ที่พระองค์ได้พบ (นั่นคือทำไมจึงเป็นอย่างสั้นๆ) และพระองค์เองได้เผชิญปัญหาเช่นเดียวกันกับที่มนุษย์ทุกคนได้เผชิญ ในข้อความนี้เอง พระคัมภีร์ได้บอกว่าพระองค์ได้แสดงให้เห็นวิธีที่พระองค์เผชิญหน้ากับการท้าทาย สี่สิบวันตามลำพังในป่า ทั้งในมัทธิวและมาระโกมีเหตุการณ์คล้ายกัน เพียงแตกต่างในการมองแต่ละปัญหา “พระองค์อยู่กับสัตว์ป่า” นี้เป็นส่วนเพิ่มเติมในมาระโกเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเยซูอยู่ในป่าตามลำพัง ในที่นั้นไม่มีมนุษย์อยู่รอบๆพระองค์ เพียงแต่สัตว์ป่า พระเยซูสามารถอยู่กับสัตว์ป่า ไม่มีสัตว์ตัวใดทำร้ายพระองค์ ความสงบไปยังทุกสิ่งทุกอย่าง

¹⁴Now after John was delivered up, **Jesus** came into Galilee, preaching the ^[j]gospel of **God**,

¹⁴หลังจากยอห์นถูกจับ **พระเยซู** มายังกาลิลี สอนข่าวประเสริฐของ **พระเจ้า**

¹⁵and saying, The time is fulfilled, and the kingdom of **God** is at hand: repent ^[j], and believe in the ^[k]gospel.

¹⁵และกล่าวว่า เวลาได้มาถึงแล้ว และอาณาจักรของ **พระเจ้า** มาที่มือ กลับตัว และเชื่อในข่าวประเสริฐ

Comments 1:14-15. (See also Matthew 4:12-17 Comments). “Preaching the Gospel of God”; the Gospel of God refers straight to the Son of God. In the Bible it tells us that there is only One begotten Son of God, Jesus Christ, He is the Gospel of God.

“The time is fulfilled”; when the Lord mentions “the time is fulfilled” He refers to the time when John was put away. The work of John is a turning point to point out when and what will start. When things happened to John, the time for the Son to work began. This is the point of time the Father set out, the Son of God starts the work on earth and the time has come to fulfil the Father’s will. John and Jesus had their own time to do the Father’s will on earth.

“And the kingdom of God is at hand,” refers to when the Lord Jesus Himself is on earth and gives the Gospel to humans. He tells humans to repent and believe in the Gospel and come to the Lord. That is why the kingdom of God is at hand, because the Lord Himself is on earth. Now Jesus talks about the work of the Son, that He comes to give Himself instead of humans. God Himself has paid the price by His Own blood, repent so you can enter the kingdom of God.

ความเห็น 1:14-15 (มองความเห็นใน มัทธิว 4:12-17) “ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า” ประกาศข่าวนี้นี้หมายถึงโดยตรงถึงพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ในพระคัมภีร์ได้บอกเราว่าพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าคือ พระเยซูคริสต์ พระองค์คือข่าวประเสริฐของพระเจ้า

“เวลาที่กำหนดมาถึงแล้ว” เมื่อพระเจ้าพูดถึง “เวลาที่กำหนดมาถึงแล้ว” พระองค์หมายถึงเวลาที่ยอห์นถูกส่งเข้าคุก งานของยอห์นคือจุดเปลี่ยนของเวลาเมื่อใดและอะไรจะเริ่มต้น เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นกับยอห์น เวลาของพระบุตรจะเริ่มต้น เวลาที่พระบิดาได้กำหนดไว้ พระบุตรของพระเจ้าเริ่มงานบนโลก และเวลาแห่งพระประสงค์ของพระบิดาจะสำเร็จ ยอห์นและพระเยซูต่างก็มีเวลาของตนเองที่จะทำตามพระประสงค์ของพระบิดาบนโลก

“และอาณาจักรของเจ้ามาถึงแล้ว” ในที่นี้หมายถึงเวลาเมื่อพระเยซูเองมาอยู่บนโลกและให้ข่าวประเสริฐของพระเจ้าแก่มนุษย์ พระองค์มาบอกให้กลับตัวและเชื่อในข่าวประเสริฐและมาหาพระเจ้า นั่นคือทำไมเวลามมาถึงแล้ว เพราะพระเจ้าเองมาบนโลก พระเยซูพูดถึงงานของพระบุตร ว่า พระองค์มาและให้ตัวของพระองค์เองแทนมนุษย์ พระเจ้าเองได้จ่ายค่าตอบแทนด้วยเลือดของพระองค์เอง จึงกลับตัวและเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า

¹⁶And passing along by the Sea of Galilee, **He** saw Simon and Andrew the brother of Simon casting a net in the sea; for they were **fishermen**.

¹⁶และขณะที่ไปตามชายทะเลของกาลิลี **พระองค์** เห็นไซมอนและอันดรูว์น้องชายของไซมอนทอดแหในทะเล เพราะพวกเขาเป็นชาวประมง

¹⁷And **Jesus** said to them, Come **you** after **Me**, and **I** will make you to become fishers of men.

¹⁷และ **พระเยซู** พูดกับพวกเขาว่า พวกเจ้าตาม **เรา** มาและ **เรา** จะให้เจ้าเป็นผู้หาคน

¹⁸And **straightaway** they left the nets, and followed **Him**.

¹⁸และในทันใดพวกเขาทิ้งแห และติดตาม **พระองค์**

¹⁹And going on a little further, **He** saw ^[1]James the son of Zebedee, and John his brother, who also were in the boat mending the nets.

¹⁹และเดินทางต่อไป **พระองค์** พบเจมส์บุตรของเศเบดี และยอห์นน้องชาย ซึ่งอยู่ในเรือปะชุนแห

²⁰And **straightaway** **He** called them: and they left their father Zebedee in the boat with the hired servants, and went after **Him**.

²⁰และในทันใด **พระองค์** เรียกพวกเขา และพวกเขาทิ้งบิดาในเรือไว้กับผู้รับใช้ของพวกเขาและติดตาม **พระองค์** ไป

Comments 1:16-20. (See also Matthew 4:18-22 Comments). “Zebedee”; sometimes the Bible will refer to the generation before the person to let us see. If the sons do good, the father will also be mentioned as well. “Straightaway”; pay attention on the fact that Simon, Andrew, James and John left everything just by calling. They did not see miracles but hearing the Lord’s call they left everything and followed and that is why they are mentioned here to show their faithfulness.

In those time, fisherman was a commoner’s job. The disciples are commoners but had a special call that refers to the heart, not the work they do.

ความเห็น 1:16-20 (มองความเห็นในมัทธิว 4:18-22) “เศเบดี” ในบางครั้งพระคัมภีร์จะกล่าวถึงคนรุ่นก่อนนี้เพื่อให้เราได้เห็น ถ้าลูกทำดี ก็จะมีพรุ่งนี้ พ่อด้วย “ในทันใดนั้น” ให้ความสนใจในข้อนี้ ซิโมน อันดรูว์ ยากอบและยอห์น ทั้งทุกอย่างเพียงได้ถูกเรียก พวกเขาไม่ได้เห็นสิ่งมหัศจรรย์ เพียงแต่ได้ยินพระองค์ทรงเรียกพวกเขาทั้งทุกอย่างและติดตามและนั่นคือทำไมจึงเป็นเหตุที่ได้กล่าวถึงความเชื่อของพวกเขา

ในเวลานั้น ชาวประมงเป็นอาชีพปกติของคนธรรมดา เหล่าสาวกเป็นคนธรรมดาแต่ได้รับการเรียกที่พิเศษนี้หมายถึงคือใจไม่ใช่งานที่พวกเขาทำอยู่

²¹And they go into Capernaum; and **straightaway** on the **Sabbath** day **He** entered into the synagogue and taught.

²¹และพวกเขาไปยังคาเปอร์นาอุม และในทันใดในวันสะบาโต **พระองค์** เข้าไปในธรรมศาลาและสอน

²²And they were astonished at **His** teaching: For **He** taught them as having authority, and not as the scribes.

²²และผู้คนประหลาดใจในการสอนของ **พระองค์** เพราะการสอนของ **พระองค์** มีสิทธิอำนาจ และไม่ใช้อย่างพวกธรรมาจารย์

Comments 1:21-22. (See also Matthew 7:28-29 Comments). Majority places in the land where the people of God will go, there they will always build a synagogue as a place of gathering to worship.

ความเห็น 1:21-22 (มองความเห็นในมัทธิว 7:28-29) สถานที่ส่วนใหญ่ในเขตนั้นเมื่อประชาชนของพระเจ้าจะไป ตลอดเวลาพวกเขา จะสร้างธรรมศาลาเพื่อเป็นที่ที่มาร่วมกันบูชา

²³And **straightaway** there was in their synagogue a man with an unclean spirit; and he cried out,

²³และในทันใดนั้นในธรรมศาลาของพวกเขา มีชายที่ถูกผีสิงและเขาร้องออกมา

²⁴saying, What have we to do with **Thee, Jesus Thou** Nazarene? art **Thou** come to destroy us? I know **Thee** who **Thou** art, the **Holy One of God**.

²⁴พูดว่า **พระองค์** จะทำอะไรกับพวกเรา **พระเยซูเจ้า** ของนาซาเร็จ? **พระองค์ท่าน** มาเพื่อทำลายพวกเราหรือ? เรา รู้จัก **พระองค์** ว่า **พระองค์ท่าน** คือผู้ใด **พระผู้เป็นหนึ่งเดียวของพระผู้เป็นเจ้า**

²⁵And **Jesus** rebuked ^[m]him, saying, Hold **your** peace, and come out of him.

²⁵และ **พระเยซู** ดูเขาว่า นิ่งเสีย และออกมาจากเขา

²⁶And the unclean spirit, ^[n]tearing him and crying with a loud voice, came out of him.

²⁶และมีสกปรกทำให้เขาร้องและร้องด้วยเสียงดังและออกมาจากเขา

²⁷And they were all amazed, insomuch that they questioned among themselves, saying, What is this? a new teaching! with authority **He** commands even the unclean spirits, and they obey **Him**.

²⁷และพวกเขา ก็ประหลาดใจอย่างมากและถามต่อกันและกัน ว่านี่คืออะไร? การสอนแบบใหม่! ด้วยอำนาจ **พระองค์** สั่งปีศาจร้ายและพวกมันก็ เชื่อฟัง **พระองค์**

Comments 1:23-27. (See also Matthew 7:28-29 Comments). “And Jesus rebuked him”; this shows clearly that Jesus ordered by mouth; as the Word comes out of the mouth of the Lord all things obey Him. Here it shows clearly the authority, and the people have seen that authority.

ความเห็น 23-27 (มองความเห็นในมัทธิว 7:28-29) “และพระเยซูดูว่าเขา” นี้ได้แสดงให้เห็นชัดว่าคำสั่งจากปากของพระเยซู เมื่อคำพูดออกจาก ปากของพระผู้เป็นเจ้าทุกสิ่งเชื่อฟังพระองค์ ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นชัดถึงสิทธิอำนาจ และผู้คนได้เห็นสิทธิอำนาจนี้

²⁸And the report of **Him** went out **straightaway** everywhere into all the region of Galilee round about.

²⁸และรายงานเกี่ยวกับ **พระองค์** ได้ออกไปทั่วทุกแห่งในเขตแดนกาลิลีและรอบๆ

²⁹And **straightaway**, ^[o]when they were come out of the synagogue, they came into the house of Simon and Andrew, with ^[p]James and John.

²⁹และในทันใด เมื่อพวกเขาออกจากธรรมศาลา ก็ไปยังบ้านของไซมอนและอันดรูว์ด้วยกันกับเจมส์และยอห์น

³⁰Now Simon's wife's mother lay sick of a fever; and **straightaway** they tell **Him** of her:

³⁰ในเวลานั้นแม่ภรรยาของไซมอนนอนป่วยเป็นไข้ และในทันใดพวกเขาได้บอกแก่ **พระองค์** ถึงเรื่องของเธอ

³¹and **He** came and took her by the hand, and raised her up; and the fever left her, and she ministered unto them.

³¹และ **พระองค์** มาและจับมือของเธอและพยุงเธอให้ลุกขึ้น และใช้ก็ออกจากเธอ และเธอก็ปรนนิบัติพวกเขา

Comments 1:29-31. (See also Matthew 8:14-15 Comments). Notice that not all the events presented in the gospels are given in the chronological order of the traveling way of the Lord. Also, notice right away, there is not copy from Matthew in the Gospel of Mark; here it shows “they tell Him of her” sickness, which is not given in Matthew. The account is the same, as it is given by the Holy Spirit, but the details in Mark and Matthew are different. The whole Bible has no copy portions, all it is given by the Holy Spirit as the Living Word to each of the writers. The writers did not copy from each other, they wrote down what the Holy Spirit dictated them and that is why it is called the Living Word.

ความเห็น 1:29-31 (มองความเห็นในมัทธิว 8:14-15) สังเกตว่าไม่ใช่ทุกเหตุการณ์ที่เสนอในหนังสือให้ตามลำดับถึงการเดินทางของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น สังเกตได้ทันทีได้ว่า ทั้งหมดไม่ได้มีการลอกเลียนจากมัทธิวในคำบันทึกของมาระโก ในที่นี้ได้แสดงว่า “พวกเขาบอกพระองค์ถึงเรื่องของเธอ” ป่วยจับไข้ ซึ่งไม่มีในมัทธิว ในข้อนี้เช่นเดียวกัน ทุกสิ่งได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่รายละเอียดในมาระโกและมัทธิวได้แตกต่างกันไป พระคัมภีร์ทั้งหมดไม่มีส่วนใดลอกเลียน ทุกอย่างให้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งเป็นคำแห่งชีวิตต่อผู้เขียนแต่ละท่าน ผู้เขียนไม่ได้ลอกเลียนจากกันและกัน พวกเขาเขียนลงตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์แนะนำและนั่นคือทำไมจึงเรียกว่าเป็นคำแห่งชีวิต

³²And at evening, when the sun did set, they brought unto Him all that were sick, and them that were [9]possessed with demons.

³²และในตอนเย็นเมื่อตะวันตกพวกเขาพามาถึง พระองค์ ทุกคนที่ป่วยและพวกที่ถูกผีสิง

³³And all the city was gathered together at the door.

³³และคนทั้งเมืองก็มาชุมนุมกันที่ประตู

Comments 1:32-33. (See also Matthew 8:16-17 Comments). Jesus and the disciples went at the synagogue on the Sabbath day (See Verse 29). In many places it confirms that Jesus is the Lord of the Sabbath and the Lord will always participate and teach in the Sabbath when people gather together to glorify the Lord. After preaching in the synagogue, the Lord stays to answer people’s questions then they went to Simon’s house. “And at the evening”; when people do the Sabbath day, when the sun goes down the people can do something else. They can go and continue their daily activities; the Sabbath day ends at this time. After the Sabbath is over, people come to Jesus for seeking help. “At the door”; it shows that people came at the house of Simon where Jesus lodged.

ความเห็น 32-33 (มองใน มัทธิว 8:16-17) พระเยซูและเหล่าสาวกไปยังธรรมศาลาในวันสะบาโต(มองในข้อ29) ในหลายที่ได้ยืนยันว่าพระเยซูคือพระเจ้าของสะบาโต และตลอดเวลาพระองค์จะร่วมและสอนในวันสะบาโตเมื่อประชาชนมาชุมนุมกันเพื่อบูชาพระผู้เป็นเจ้า หลังจากสอนในธรรมศาลา พระองค์ทรงอยู่เพื่อตอบคำถามของประชาชนนั่นคือเมื่อพวกเขาไปยังบ้านของไซมอน “และในตอนเย็น” เมื่อประชาชนทำในวันสะบาโต เมื่อหลังจากตะวันตกทุกคนก็สามารถทำงานของตน พวกเขาจากไปทำงานของตน วันสะบาโตก็จบลงในที่นี้ หลังจากสะบาโต ประชาชนมาหาพระเยซูเพื่อขอความช่วยเหลือ “ที่ประตู” นี้แสดงให้เห็นว่าประชาชนมาที่บ้านของไซมอนที่ซึ่งพระเยซูได้หยุดพักอยู่

³⁴And He healed many that were sick with diverse diseases, and cast out many demons; and He suffered not the demons to speak, because they knew Him^[r].

³⁴และ พระองค์ ได้รักษาคนหลายคนที่ย่ำด้วยโรคต่างๆ และขับไล่หลายปีศาจ และ พระองค์ ห้ามเหล่าปีศาจไม่ให้พูด เพราะพวกมันรู้จัก

พระองค์

Comments 1:34. In this verse it shows clearly Jesus’ authority and power above the dark side; they know Him, but they can’t talk unless He gives them permission. The dark stays under Jesus’ authority, they know who has authority above them.

ความเห็น 1:34 ในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นถึงสิทธิและอำนาจของพระเยซูเหนือความมืด พวกมันรู้จักพระองค์ แต่พวกมันไม่สามารถพูดนอกจากพระองค์ จะให้อำนาจแก่พวกมัน ความมืดอยู่ใต้อำนาจของพระเยซู พวกมันรู้ว่าใครมีอำนาจเหนือพวกมัน

³⁵And in the morning, a great while before day, He rose up and went out, and departed into a desert place, and there prayed.

³⁵และในตอนเช้าก่อนวันจะเริ่มขึ้น พระองค์ ลุกขึ้นและออกไป และแยกไปยังถิ่นทุรกันดารและที่นั่นทรงสวดภาวนา

Comments 1:35. In this verse pay attention, great while before day (still dark), the Lord has gone, and prayed. If the only Son of God has to pray, then prayer is important for all believers to practice and do. If the Son of God must pray, how come humans do not pray? This verse confirms that praying is important.

ความเห็น 1:35 ในข้อเขียนนี้จึงมีความสนใจ ก่อนวันจะเริ่มต้น (ยังมีตอยู่) พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ออกไปและสวดภาวนา ถ้าหากว่าพระบุตรหนึ่งเดียวของพระเจ้ายังต้องสวดภาวนา ดังนั้นการสวดภาวนานั้นสำคัญสำหรับผู้มีความเชื่อทุกคนที่ควรจะทำ และทำ ถ้าหากพระบุตรของพระเจ้าสวดภาวนาแล้วมนุษย์ทำไมจึงไม่สวดภาวนา? ในข้อเขียนยืนยันว่าการสวดภาวนานั้นสำคัญ

³⁶And Simon and they that were with **Him** followed after **Him**;

³⁶และไซมอนและพวกเขาที่อยู่กับ **พระองค์** มองหาเพื่อติดตาม **พระองค์**

³⁷and they found **Him**, and **said** unto **Him**, All are seeking **Thee**.

³⁷และพวกเขาพบ **พระองค์** และพูดต่อ **พระองค์** ว่าทุกคนมองหา **พระองค์**

Comments 1:36-37. In this verse it shows that Jesus is alone praying. If the only Son of God always finds time and goes to pray how much more should we? Here we have a clear example.

ความเห็น 1:36-37 ในข้อเขียนนี้ได้แสดงว่าพระเยซูสวดภาวนาอยู่ตามลำพัง ถ้าพระบุตรหนึ่งเดียวของพระเจ้าตลอดเวลาหาเวลาและไปสวดภาวนาแล้วเราควรจะทำมากเพียงใด? ในที่นี้เรามีตัวอย่างให้เห็นชัด

³⁸And **He** says to them, Let us go elsewhere into the next towns, that **I** may preach there also; for to this end came **I** out.

³⁸และ **พระองค์** พูดต่อพวกเขาว่า ให้พวกเราไปยังอีกเมืองต่อไปเพื่อ **เรา** จะได้สอนที่นั่นด้วย เนื่องด้วยเหตุนี้ **เรา** ได้มา

³⁹And **He** went into their synagogues throughout all Galilee, preaching and casting out demons.

³⁹และ **พระองค์** ไปยังธรรมศาลาของพวกเขาดูตลอดทั้งกาลิลี สอนและขับผีปีศาจออก

Comments 1:38-39. This tells that the Lord always does the work first. The work that the Lord came to fulfill He will do it, regardless of the time. He always goes in synagogues throughout all Galilee. If the Lord always goes in synagogues preaching and healing, always the Lord works. Think, how many times the Bible mentions when the Lord rested?

ความเห็น 1: 38-39 ในที่นี้ได้บอกตลอดเวลาพระเจ้าทำงานก่อน ทำงานคือสิ่งที่พระองค์มาเพื่อทำให้สำเร็จพระองค์จะทำ ไม่สำคัญต่อเวลา พระองค์เข้าไปในธรรมศาลาทั่วกาลิลี ถ้าพระเจ้าตลอดเวลาไปในธรรมศาลาสอนและให้การรักษา ตลอดเวลาพระเจ้าทำงาน คิดดูว่ามีกี่ครั้งที่พระคัมภีร์บอกว่าเมื่อใดพระเจ้าพักผ่อน?

⁴⁰And there comes to **Him** a leper, beseeching **Him**, ^[5]and kneeling down to **Him**, and saying unto **Him**, If **Thou** wilt, **Thou can** make me clean.

⁴⁰และมายัง **พระองค์** คนโรคเรื้อนที่เสาะหา **พระองค์** และคุกเข่าลงต่อ **พระองค์** และพูดกับ **พระองค์** หากเป็นพระประสงค์ของ **พระองค์** แล้ว **พระองค์** สามารถทำให้เขาสะอาดได้

⁴¹And being moved with compassion, **He** stretched out **His** hand, and touched him, and says to him, **I** will; be **you** made clean.

⁴¹และด้วยพระเมตตา **พระองค์** ยื่นมือของ **พระองค์** และสัมผัสเขา และพูดกับเขาว่า **เรา** ประสงค์ จะทำให้เจ้าสะอาด

⁴²And straightaway the leprosy departed from him, and he was made clean.

⁴²และในทันทีโรคเรื้อนก็จากเขาไป และเขาได้ถูกทำให้สะอาด

Comments 1:40-42. (See also Matthew 8:1-4, Luke 5:12-14). This leper here in Mark 1:40-45 is the same leper as the one in Matthew 8:1-4 and Luke 5:12-14. This leper has shown to humans that he seeks first the will of the Lord towards him. Even though by his own will he wants to be clean, but he seeks first the will of the Lord, what the Lord wants for him; the humble heart he has, has been shown out (“If Thou wilt, Thou can make me clean”). We all should do the same way, come with our need, pour our need to the Lord, but seek the will of the Lord first and see what the Lord’s will is for us.

ความเห็น 1:40-42 (มองความเห็นในมัทธิว 8:1-4 ลูกา 5:12-14) คนโรคเรื้อนในมาระโก 1:40-45 นี้เป็นคนโรคเรื้อนคนเดียวกันในมัทธิว 8:1-4 และ ลูกา 5:12-14 คนโรคเรื้อนนี้ได้แสดงให้เห็นว่าเขาได้เสาะหาพระประสงค์ของพระเจ้าต่อเขาก่อน แม้ว่าเขาต้องการเพื่อตนเองให้สะอาด แต่เขาได้เสาะหาจนถึงพระประสงค์ของพระเจ้า ใจสุภาพที่เขาได้แสดงออกมา (“ถ้าหากเป็นพระประสงค์ของพระองค์แล้ว พระองค์สามารถทำให้

ข้าพเจ้าสะอาดได้”) เราทั้งหลายควรจะทำเช่นเดียวกัน มาด้วยความต้องการของเรา มอบความต้องการของเราต่อพระเจ้า แต่เสาะหาพระเจ้าก่อนถึงพระประสงค์ของพระเจ้าและอะไรคือพระประสงค์ของพระเจ้าต่อเรา

⁴³And **He** ^[1]strictly charged him, and **straightaway** sent him out,

⁴³และ **พระองค์** กำชับเขาย่างมั่นคง และในทันใดก็ส่งเขาออกไป

⁴⁴and **says to him**, See **you** say nothing to any man: but go show **yourself** to the priest, and offer for **your** cleansing the things which Moses ^[4]commanded, for a testimony **to** them.

⁴⁴และบอกแก่เขาว่า เจ้าอย่าได้บอกแก่ผู้ใด แต่ไปแสดงตัวเองแก่ธรรมาจารย์ และถวายของถวายเพื่อความสะอาดซึ่งโมเสสได้สั่งไว้เพื่อเป็นที่ยืนยันแก่พวกเขา

Comments 1:43-44. (See also Matthew 8:1-4 Comments). Here it shows to all humans, with all the mighty works the Lord performed, but first the Lord follows the rules the Father has put. What the Lord has told to do first here? “Offer for your cleansing”; to offer as it has been commanded, as the Bible has told. Jesus did not come to follow but to fulfil the law, yet He always follows the law.

ความเห็น 1:43-44 (มองความเห็นในมัทธิว 8:1-4) ในที่นี่ได้แสดงต่อมนุษย์ทั้งหลาย ถึงงานอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าได้ทำ แต่สิ่งแรกพระเจ้าได้ติดตามกฎที่พระบิดาได้วางไว้ พระองค์บอกให้ทำอะไรก่อนเป็นสิ่งแรกในที่นี้? “ถวายของถวายต่อพระเจ้าเพื่อความสะอาดของเจ้า” ของถวายตามที่มิคาอิลสั่งตั้งที่ได้บอกในพระคัมภีร์ พระเยซูไม่ได้มาเพื่อติดตามกฎแต่มาเพื่อทำให้กฎสมบูรณ์ แต่ถึงอย่างนั้นพระองค์ตลอดเวลาติดตามกฎ

⁴⁵But he went out, and began to publish it much, and to spread abroad the ^[v]matter, insomuch that ^[w]**Jesus** could no more openly enter into ^[x]a city, but was **outside** in desert places: and they came to **Him** from every quarter.

⁴⁵แต่เขาออกไป และเริ่มต้นกระจายข่าวไปมากทั่วไป และกระจายข่าวทั่วไป อย่างมากจนกระทั่ง **พระเยซู** ไม่สามารถเข้าเมืองอย่างเปิดเผยได้ แต่อยู่ภายนอกในที่เปลี่ยว และพวกเขาจะมาหา **พระองค์** จากทุกมุมเมือง

Comments 1:45. (See also Matthew 9:31 Comments). This is supposed to be happening; the way has happened was to bring people’s hearts, those hearts that search the Lord will go in the desolate place. This is supposed to be done so just the chosen hearts that are calling for the Lord will go to seek Him.

ความเห็น 1:45 (มองความเห็นในมัทธิว 9:31) นี่สมควรจะเกิดขึ้น วิธีที่เกิดขึ้นจะทำให้ใจของประชาชนมา พวกที่มีใจเสาะหาพระเจ้าจะไปยังที่เปลี่ยว นี่สมควรจะเป็นไปเพื่อจะมีแต่ผู้ที่เสาะหาด้วยใจที่ถูกเรียกสำหรับพระเจ้าจะไปแสวงหาพระองค์

Footnotes:

- a. Mark 1:1 Or, good tidings: and so elsewhere.
- b. Mark 1:1 Some ancient authorities omit the Son of God.
- c. Mark 1:2 Some ancient authorities read in the prophets.
- d. Mark 1:2 Mal. 3:1.
- e. Mark 1:3 Isa. 40:3.
- f. Mark 1:7 Greek sufficient.
- g. Mark 1:8 Or, with
- h. Mark 1:8 Or, in
- i. Mark 1:9 Greek into.
- j. Mark 1:14 Or, good tidings: and so elsewhere
- k. Mark 1:15 Or, good tidings: and so elsewhere
- l. Mark 1:19 Or, Jacob
- m. Mark 1:25 Or, it
- n. Mark 1:26 Or, convulsing
- o. Mark 1:29 Some ancient authorities read when he was come out of the synagogue, he came etc.
- p. Mark 1:29 Or, Jacob
- q. Mark 1:32 Or, demoniacs
- r. Mark 1:34 Many ancient authorities add to be Christ. See Lk. 4:41.
- s. Mark 1:40 Some ancient authorities omit and kneeling down to him.
- t. Mark 1:43 Or, sternly

- u. Mark 1:44 Lev. 13:49; 14:2ff.
- v. Mark 1:45 Greek word.
- w. Mark 1:45 Greek he.
- x. Mark 1:45 Or, the city

Life and Faith Applications. 1) Each true follower of Jesus Christ the Son of God must be baptized in the water and acknowledge Jesus the Son of God as their Lord and Savior. 2) Jesus the Son of God always finds time to pray to the Father; Jesus is our Lord and our example to follow so we should always find time to pray and glorify the Father, the Son Jesus and the Holy Spirit. 3) Bring all our needs to the Lord but seek first the will of the Lord in everything. 4) If the Lord calls us for serving Him in any capacity, we should respond immediately and do the work He calls us to do.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ผู้ติดตามพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าที่แท้จริงต้องรับบัพติศมาในน้ำและยอมรับพระเยซูคือพระบุตรของพระเจ้าว่าเป็นพระเจ้าและเป็นผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา 2) พระเยซูพระบุตรของเจ้าตลอดเวลาหาเวลาที่จะสวดภาวนาต่อพระบิดา พระเยซูคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราและเป็นตัวอย่างของเราให้ติดตาม ดังนั้นเราตลอดเวลาควหาเวลาที่จะสวดและบูชาพระบิดา พระบุตรพระเยซูและพระวิญญาณบริสุทธิ์ 3) นำความต้องการทุกอย่างของเรามายังพระเจ้า แต่แสวงหาก่อนพระประสงค์ของพระเจ้าในทุกๆสิ่ง 4) หากพระเจ้าเรียกเราเพื่อรับใช้พระองค์ในความสามารถใด เราควรตอบรับทันทีและทำงานที่พระองค์เรียกให้เราทำ